

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/106/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1116206335
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Krajčo
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2022:1116206335.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Krajča a členov senátu JUDr. Jany Vičkovej a JUDr. Moniky Holickej v právnej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, so sídlom Trnavská cesta 82, 826 58 Bratislava, IČO: 36 062 235, proti žalovaným: X/MariáR. Z., A. R.: XX.XX.XXXX, D.: Na H. XX, D., zastúpenému advokátom: JUDr. Juraj Hadrbulec, so sídlom Riečna 2, Bratislava, X/ S. J., A.T. R.: XX.XX.XXXX, D. H. XX, D., o žalobe žalovaného 1/ na povolenie obnovy konania, o odvolaní žalovaného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 01. júna 2021, č.k. 9C/37/2016-37, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie odmietol žalobu žalovaného 1/ na obnovu konania vedeného pôvodne na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 7C/237/2006, žalobcovi náhradu trov konania nepriznal a žalovanému 1/ vrátil súdny poplatok vo výške 92,80 eur, keď s poukazom na ust. § 274, § 397, § 398, § 399, § 403, § 410 a § 413 C.s.p. dospel k záveru, že podaná žaloba na obnovu konania bola podaná oneskorene a je zjavne nedôvodná. Poukázal na to, že v zmysle žaloby žalovaného 1/, ako aj jeho doplnenia zo dňa 11.09.2019, sa žalovaný domáhal obnovy konania v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p. Ustanovenia § 397 písm. a) a b) C.s.p. týkajúce sa obnovy konania sú prakticky totožné. Oproti pôvodnej právnej úprave v Občianskom súdnom poriadku zákonodarca spresnil, že dôvodom obnovy konania sú len také skutočnosti, rozhodnutia a dôkazy v zmysle § 228 ods. 1 písm. a) O.s.p., ktoré sa týkajú strán a predmetu pôvodného konania. Žalovaného preto vyzval uznesením č.k. 9C/37/2016-19 zo dňa 07.08.2019, aby presne uviedol kedy sa o dôvode na obnovu konania dozvedel, kvôli posúdeniu včasnosti podania žaloby. Žalovaný 1/ vo svojom doplnení zo dňa 11.09.2019 uviedol, že sa o dôvode obnovy dozvedel medzi 26.12.2015 až 30.12.2015. Nepriložil však žiadne dôkazy, ktoré by preukazovali splnenie subjektívnej lehoty na podanie žaloby na obnovu konania. Preto prvoinštančný súd podanú žalobu odmietol v zmysle § 403 ods.1 C.s.p. Zároveň však odmietol žalobu z dôvodu, že je v zmysle § 413 ods. 1 písm. e) C.s.p. zjavne neodôvodnená, teda nie sú dané dôvody na jej podanie v zmysle § 397 C.s.p., nakoľko nevypočutie žalovaného 2/ nie je skutočnosťou, ktorá by mohla preňho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. V konaní 7C/237/2006 súd bezvýsledne využil všetky dostupné prostriedky na zistenie pobytu žalovaného 2/, a preto mu bol v súlade s právnym poriadkom ustanovený procesný opatrovník uznesením č.k. 7C/237/2006-104 zo dňa 25.02.2009. Ustanovenie procesného opatrovníka žalovanému 2/ napadol žalovaný 1/ už odvolaním proti rozsudku v pôvodnom konaní, avšak odvolací súd o odvolaní rozhodol tak, že potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa s tým, že skonštatoval dostatočné zistenie skutkového stavu prvostupňovým súdom, ako aj správne posúdenie veci a patričné odôvodnenie rozhodnutia. Okrem uvedeného poukázal súd prvej inštancie aj na skutočnosť, že žalovaný 1/ ani len dostatočne neodôvodnil, prečo by malo byť vyjadrenie žalovaného 2/ tak zásadné pre pôvodné konanie. Vo svojom návrhu len povrchno uviedol,

že vyjadrenie žalovaného 2/ by mohlo objasniť spornú situáciu, rozsah škôd a ďalšie skutočnosti, ktoré boli predmetom zisťovania skutkového stavu v konaní. Odôvodnenie privodenia potenciálne priaznivejšieho rozhodnutia v pôvodnom konaní, ako aj predloženie príslušných dôkazov, je pritom osobitnou náležitosťou žaloby na obnovu konania v zmysle § 406 C.s.p. Sama neúčasť jedného zo žalovaných na konaní, po splnení podmienok na ustanovenie procesného opatrovníka, nemôže byť dôvodom na obnovu konania. Ak by súd pripustil argumentáciu žalovaného 1/, tak by bolo možné obnoviť prakticky akékoľvek konanie, v ktorom sa nepodarilo zákonným spôsobom zistiť pobyt žalovaného. Takýto výklad ustanovení procesných predpisov celkom zjavne nie je v súlade s účelom ustanovení, ktoré majú za cieľ takto vzniknutú situáciu v konaní riešiť. Tento výklad by bol tiež v rozpore s účelom žaloby na obnovu konania, ako mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý by mal byť používaný len vo výnimočných prípadoch. V tejto súvislosti súd odkázal aj na právne závery vyplývajúce z uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. III. ÚS 666/2014 zo dňa 25.11.2014. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 262 ods. 1 C.s.p. a primerane analogicky aj podľa § 255 ods. 1 C.s.p., avšak žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, keď mu žiadne trovy v konaní o obnovu nevznikli. O vrátení poplatku rozhodol podľa § 11 ods. 3 a 4 Zákona o súdnych poplatkoch.

2. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 1/, ktorý žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie alebo ho zmeniť a žalobe na obnovu konania v celom rozsahu vyhovieť. Odvolanie odôvodnil tým, že nesprávnym procesným postupom mu súd znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že obnovy konania sa domáha na tom základe, že v priebehu konania na súde prvej inštancie, aj odvolacom súde, bol žalovaný 2/ S. J. zastúpený opatrovníkom Mestská časť Bratislava Staré mesto z dôvodu, že nebolo možné zistiť, kde sa v tom čase nachádzal, nepreberal si zásielky a súdu sa nepodarilo zistiť adresu jeho bydliska. Žalovaný 2/ ani raz nevypovedal, pričom bol to práve žalovaný 2/, ktorý spôsobil dopravnú nehodu, a preto sa vedel k poistenej udalosti relevantne vyjadriť a objasniť spornú situáciu. Takisto sa žalovaný 2/ vedel a vie relevantne vyjadriť k výške spôsobenej škody, ktorá jeho konaním vznikla a ktorú výšku škody on opakovane namietal. Takisto sa žalovaný 2/ vedel a vie vyjadriť k prevodu práv nájomcu vyplývajúcich z leasingu, čo bezprostredne súvisí s otázkou pasívnej legitímácie v tomto konaní. Až po právoplatnom skončení veci sa hodnoverne dozvedel, kde sa žalovaný 2/ zdržiava, ktorú skutočnosť považoval za novú skutočnosť a dôkaz, ktorú bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní. Takisto až po právoplatnom skončení veci bolo možné vykonať dôkaz, a to výsluch žalovaného 2/ a z neho vyplývajúce ďalšie prípadné dokazovanie. Z hľadiska prvého dôvodu, pre ktorý súd zamietol žalobu na obnovu konania, a to nepreukázanie splnenia lehoty podľa § 403 ods. 1 C.s.p. uviedol, že už v návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 25.1.2016 poukázal na to, že v predchádzajúcich dňoch sa dozvedel, kde sa žalovaný 2/ zdržiava s tým, že iba v predchádzajúcich dňoch pred podaním návrhu na obnovu konania sa mu stala známa adresa jeho bydliska, ktorá v tom čase bola Q. XX, D., avšak žalovaný 2/ sa fakticky zdržiaval na adrese C. XX, D.. Uznesením zo dňa 7.8.2019 ho súd vyzval, aby doplnil náležitosti návrhu na povolenie obnovy konania zo dňa 25.1.2016 a to tak, že uvedie skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že návrh na obnovu konania je podaný včas. Toto doplnenie mal uskutočniť tak, že presne uvedie kedy sa o dôvodoch na obnovu konania dozvedel. Podaním zo dňa 10.9.2019 na túto výzvu súdu reagoval tak, že návrh na povolenie obnovy konania doplnil tak, že sa v dňoch 26.12. až 30.12.2015 dozvedel od spoločných známych kde sa žalovaný 2/ zdržiava. Týmto splnil povinnosť určenú uznesením zo dňa 7.8.2019. Už v priebehu základného konania mal informácie od spoločných známych žalovaného 2/, že sa vedome vyhýba konaniu na súde, a preto prostredníctvom týchto spoločných známych už v priebehu uvedeného základného konania sa pokúšal zistiť jeho adresu, čo sa však dozvedel až po právoplatnom skončení základného konania. Bydlisko žalovaného v tom čase bolo H.Č. XX, D.. Ide pritom o osobu, ktorá sa vyhýbala súdnemu konaniu, č.k. 7C/237/2006 a ktorá sa vyhla aj zaplateniu 18.170,49 eura z titulu bezdôvodného obohatenia v spore K. Z. P. S. J., o zaplatenie 18.170,49 eura vedenej na Okresnom súde Bratislava II pod sp. zn. 29C/43/2018 v dôsledku vyhláseného konkurzu. Dôsledkom tohto jeho postupu je tá skutočnosť, že pohľadávku žalobcu v exekučnom konaní musel uhradiť on, hoci nehodu nespôsobil a hoci tvrdí, že v danej veci medzi ním a žalovaným 2/ došlo pred nehodou k prevodu práv nájomcu vyplývajúcich z leasingu. V dôsledku úspešného vyhýbania sa súdnemu konaniu sa tak žalovaný 2/ dostal do zvýhodneného procesného postavenia osoby, ktorá mala byť na neznámom mieste, čím sa znemožnilo vykonanie dôkazu jeho výsluchom v pôvodnom konaní. Reálne uplatňovanie práva na súdnu ochranu však predpokladá aj uplatňovanie rovnakých kritérií na všetkých účastníkoch konania bez náznakov akéhokoľvek zvýhodňovania ich procesného

postavenia v danom konaní (IV. ÚS 149/09). Z týchto dôvodov súdu prvej inštancie osvetlil skutočnosti ohľadom zistenia pobytu žalovaného 2/ v dostatočnom rozsahu a to tak, že som označil skutočnosti, ktoré svedčia o tom, že žaloba je podaná včas. Čo sa týka ďalšieho dôvodu pre ktorý súd zamietol žalobu na obnovu konania a to, že nevypočutie žalovaného 2/ nie je skutočnosťou, ktorá by mohla pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, uviedol, že v základnom konaní tým, že sa žalovaný 2/ vyhýbal súdnemu konaniu a bol mu ustanovený opatrovník na konanie, sa znemožnilo vykonanie dôkazu ohľadom dvoch základných skutočností, ktoré môžu pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Prvou z týchto skutočností je otázka pasívnej legitímácie v konaní, a to či bol vôbec dôvodne žalobcom v tomto spore žalovaným, pretože tvrdil a tvrdí, že pred vznikom škody v dôsledku dopravnej nehody, ktorú zaviniť žalovaný 2/ na základe vzájomnej dohody medzi nimi došlo k prevodu práv nájomcu vyplývajúcich z leasingu, a teda on za vzniknutú škodu nezodpovedá. V danom prípade prevod práv nájomcu vyplývajúcich z leasingu je dvojstranný právny úkon, ktorý predstavuje zhodnú vôľu a zmluvný konsens dvoch zmluvných strán. Pokiaľ v dôsledku uvedeného konania žalovaného 2/ nebolo možné vypočuť v spore a vykonať tento dôkaz, bolo mu znemožnené preukázať túto skutočnosť týkajúcu sa podstatnej náležitosti pri rozhodovaní súdu prvej inštancie, a to, kto zodpovedá za vzniknutú škodu. V tomto smere výsluch žalovaného 2/ ako dôkaz nepochybne je skutočnosť, ktorá by mohla privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Ďalším dôvodom prečo výsluch žalovaného 2/ by mohol privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci je tá skutočnosť, že v priebehu konania pred súdom prvej inštancie vzniesol vážne námietky ohľadom uplatňovanej výšky škody žalobcom, pretože poškodenie vozidla poškodeného nebolo v takom rozsahu ako žalobca plnil poškodenému a výsluch žalovaného 2/ mohol prispieť k objasneniu rozsahu skutočného poškodenia vozidla poškodeného. Na základe takéhoto dôkazu sa otvárala možnosť vykonať aj ďalšie dokazovanie. V dôsledku nevypočutia žalovaného 2/ mu teda bola odňatá možnosť na preukazovanie skutočnej výšky škody pri dopravnej nehode, čo by nepochybne malo podstatný význam pre rozhodnutie súdu v základnom konaní ohľadom peňažnej čiastky, ktorú boli zaviazaní zaplatiť žalobcovi. Napokon namietal, že v napadnutom rozhodnutí sa súd prvej inštancie nevysporiadal so všetkými skutočnosťami tvoriacimi základ pre jeho rozhodnutie, keď neprihliadol na okolnosti základného konania ohľadom ustanovenia opatrovníka žalovanému 2/, ako aj skutočnosť, že ako občan môžem zisťovať pobyt a adresu inej osoby iba dopytom u spoločných známych, čo aj robil a adresu pobytu žalovaného 2/ zistil až po právoplatnosti rozhodnutia v základnom konaní. Takisto je toho názoru, že všeobecné konštatovanie súdu, že nevypočutie žalovaného 2/ nie je skutočnosť, ktorá by mohla pre neho privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci, keď ani súdu nie je známy obsah ako by žalovaný 2/ vypovedal pred súdom ohľadom ním namietaných skutočností v základnom konaní, má za následok, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je arbitrárne. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy totiž patrí aj právo účastníka konania na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu. Odôvodnenie rozhodnutia umožňuje účastníkom konania posúdiť ako všeobecný súd ich vec vyložil a aplikoval príslušné procesné a hmotnoprávne predpisy a akými úvahami sa riadil pri svojom rozhodovaní vo veci samej. Práve nedostatok tohto odôvodnenia považuje za odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. b) C.s.p., a teda že súd mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tiež súd prvej inštancie nesprávne vec právne posúdil vec, keď tvrdí, že s ohľadom na jeho námietky v základnom konaní nevypočutie žalovaného 2/ nie je skutočnosťou, ktorá by mohla privodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. S poukazom na uvedené žiadal podanému odvolaniu vyhovieť.

3. Žalobca, ani žalovaný 2/ sa k odvolaniu žalovaného 1/ písomne nevyjadrili.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie v celom rozsahu v medziach dôvodov podaného odvolania podľa § 380 C.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a podľa § 378 ods. 1 v spojení s § 329 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné a napadnuté uznesenie je vecne správne.

5. V preskúmvanej veci sa žalovaný 1/ žalobou na obnovu konania domáha povolenia obnovy konania vedeného na súde prvej inštancie pod sp. zn. 7C/237/2006, v ktorom bola rozsudkom súdu prvej inštancie zo dňa zo dňa 23.11.2012, č.k. 7C/237/2006-286, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave zo dňa 11.8.2015, č.k. 14Co/231/2013-321, žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 11.951,64 eura s príslušenstvom.

6. Ako dôvod na povolenie obnovy konania žalovaný 1/ uvádza, že v pôvodnom konaní bez svojej viny nemohol použiť ako dôkaz výsluch žalovaného 2/, ktorý sa môže vyjadriť k otázkam významným z hľadiska jeho pasívne vecnej legitímácie v tomto spore, avšak aj z hľadiska výšky uplatneného nároku, nakoľko pobyt žalovaného 2/ v pôvodnom konaní nebol známy, preto sa nemohol k veci vyjadriť a byť vypočutý a žalovaný 1/ sa o mieste jeho pobytu dozvedel až po právoplatnom skončení konania.

7. Podľa § 228 ods. 1 písm. a) a b) O.s.p., právoplatný rozsudok môže účastník napadnúť návrhom na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy, ktoré bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, alebo možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

8. Podľa § 397 písm. a), b) C.s.p., proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia alebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci, alebo ak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

9. Súd prvej inštancie vychádzal zo správneho právneho posúdenia veci, keď citované ustanovenia upravujúce obnovu konania interpretoval tak, že žaloba na obnovu konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, ktorý by mal byť používaný len vo výnimočných prípadoch a o takýto prípad v danej veci nejde, nakoľko nevypočutie žalovaného 2/ nie je skutočnosťou, ktorá by mohla byť v tomto prípade spôsobilým dôvodom na povolenie obnovy konania. Na základe správnej interpretácie citovaných ustanovení potom súd prvej inštancie správne v preskúmvanej veci dospel k záveru, že podaná žaloba na obnovu je zjavne nedôvodná. Žalovaný 1/ sa totiž domáha povolenia obnovy konania z dôvodu (ktorým je súd viazaný), že bez jeho viny nebolo možné zabezpečiť vyjadrenie žalovaného 2/ S. J., ktorý nemohol byť ani vypočutý, nakoľko miesto jeho pobytu v pôvodnom konaní nebolo známe a žalovaný 1/ sa o ňom dozvedel až po právoplatnom skončení konania. Z obsahu spisu sp. zn. 7C/237/2006 (č.l. 179) v pôvodnom konaní však vyplýva, že na pojednávaní dňa 28.3.2011 žalovaný 1/ uviedol, že sa mu podarilo žalovaného 2/ skontaktovať a jeho adresu oznámi súdu. Následne na pojednávaní dňa 15.12.2011 (č.l. 219 spisu) žalovaný 1/ uviedol, že žalovaný 2/ býva na adrese Q. XX, D., kam sa mu síce písomnosti doručiť nepodarilo, avšak dňa 27.1.2012 bolo súdu doručené plnomocenstvo, ktorým žalovaný 2/ S. J., D. A. W. XX, D., splnomocnil advokáta žalovaného 1/ JUDr. Juraja Hadrbulca na zastupovanie v konaní (č.l. 241 pôvodného spisu), pričom toto zastúpenie trvalo až do právoplatného skončenia veci, keď nebolo oznámené jeho ukončenie. Za tohto stavu, keď žalovaný 2/ právnomu zástupcovi žalovaného 1/ dňa 14.12.2011, teda v priebehu konania a ešte pred vyhlásením rozsudku v pôvodnom konaní, udelil plnomocenstvo na zastupovanie, je argumentácia žalovaného 1/, že v priebehu pôvodného konania nemal vedomosť, kde sa žalovaný 2/ zdržuje (nachádza), a preto ho nebolo možné vypočuť, zjavne nedôvodná a účelová. V súvislosti s výsluchom žalovaného 2/ (ako dôkazom, ktorý podľa žalovaného 1/ nebolo možné použiť v pôvodnom konaní) odvolací súd považuje za dôležité poukázať aj na to, že hoci pôvodné konanie prebiehalo ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, súd nebol oprávnený v konaní (s výnimkami, ktoré sa však na danú situáciu nevzťahujú) vykonať výsluch žalovaného 2/ ako účastníka konania bez návrhu. Žalovaný 1/, ktorý tvrdí, že nemal možnosť vo svoj prospech použiť výpoveď žalovaného 2/ ako dôkaz, však výsluch žalovaného 2/ pred súdom písomne ani ústne výslovne nenavrhol a za tohto stavu, keď žalovaný 1/ o danom dôkaze nepochybne vedel, avšak ho nenavrhol, hoci mu v tom nebránila žiadna prekážka (v tomto smere nič netvrdí), nemôže byť tento dôkaz dôvodom na obnovu konania, a to bez ohľadu na to, či môže pre žalovaného privodiť priaznivejšie rozhodnutie v spore.

10. Nedôvodne žalovaný 1/ v odvolaní namieta, že nesprávnym procesným postupom mu súd prvej inštancie znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd totiž žiadne porušenie procesných predpisov v neprospech žalovaného 1/ v tomto konaní nezistil, pričom (ako už bolo uvedené) súd prvej inštancie vychádzal aj zo správneho právneho posúdenia veci, keď použil správne ustanovenia právneho predpisu upravujúce žalobu na obnovu konania, ktoré aj správne interpretoval, a to z hľadiska preukázania okamihu, kedy sa žalovaný 1/ dozvedel o dôvode obnovy, ako aj z hľadiska splnenia zákonných predpokladov pre povolenie obnovy

konania, keď dospel k záveru, že žalovaným 1/ požadovaný výsluch žalovaného 2/ v danej veci nie je dôvodom na povolenie obnovy.

11. S poukazom na uvedené, keď podanú žalobu na obnovu konania treba považovať za oneskorene podanú, no najmä z dôvodu, že táto žaloba je zjavne nedôvodná, nakoľko je celkom nepochybné, že žalovaný 1/ už v priebehu pôvodného konania mal vedomosť o tom, kde sa žalovaný 2/, ktorý bol dokonca v konaní zastúpený tým istým advokátom, zdržiava a jeho výsluch výslovne ani vykonať nežiadal, odvolací súd napadnuté uznesenie, ktorým súd prvej inštancie žalobu na obnovu konania odmietol, v celom rozsahu ako vecne správne potvrdil (§ 387 ods. 1,2 C.s.p.).

12. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 2 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 256 ods. 1 C.s.p., avšak žalobcoví nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keď mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

13. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo

odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).